

3. Sklzník, 411 3V

Tel Aruhn, Morrowind

Můj drahý příteli Charwicku,

tvůj dopis odeslaný 6. Sluníku ke mně do Sadrith Mory dorazil teprve před týdnem. Chtěl jsem ti napsat o svém pokroku při hledání Hadwafa Neitwya již dříve, ale nevěděl jsem, jak tě zastihnout. I proto jsem tento list poslal k oné dámě, kterou jsi zmínil v předchozím dopisu, k paní Alžbětě Chřástalové z Mezicestí. Pokud jsi z jejího paláce již odjel, tak alespoň doufám, že bude vědět, kam ses dál vydal, a že ti tyhle řádky přepošle. A také ti snad přijdou rychleji než tvůj dopis mně. Pro sladění našich dalších kroků je naše včasná korespondence nezbytná.

Mé dobrodružství má dvě části. Jedna se odehrála ještě předtím, než jsem obdržel tvůj dopis, a druhá téměř vzápětí potom. Zatímco ty jsi hledal nepolapitelného vlastníka Azuřiny hvězdy v jeho kraji na západě, já po něm pátral tady, kde vyvolal daedrickou princeznu a získal od ní onen artefakt, jak jsme zjistili.

Stejně jako ty jsem neměl žádný problém najít někoho, kdo by o Neitwyrovi slyšel nebo ho znal. Člověka, jenž věděl, kde ten rituál provedl, jsem popravdě potkal hned poté, co jsme se rozdělili a tys vyrazil do Iliacké zátoky. Proto jsem se také hned vydal sem, do Tel Aruhnu. Hledání onoho muže nějakou dobu zabralo, jelikož jím je odpadlý kněz jménem Minerat. V Morrowindu je skutečnou mocí Chrám a Tribunál a právě těmto spolkům se jeho řád znelíbil. A přestože ještě s trestnou výpravou a s potlačením nezačaly, šíří se pověsti, že k tomu dojde již velmi brzy. Kněží jako Minerat jsou kvůli tomu velmi plaší a neustále žijí ve strachu. Sjednávat si s nimi schůzky je pak velice obtížné.

Nakonec však svolil k tomu, že se se mnou sejde U Sádrové pikle, což je malá hospoda, která neposkytuje ani ubytování. Dole se okolo jediného stolu tísnilo několik zahalených mužů, a ti mě ihned prohledali, jestli náhodou s sebou nemám nějaké zbraně. Samozřejmě že jsem u sebe nic takového neměl. Sám víš, jak rád řeším věci pokud možno nenásilně.

Když zjistili, že jsem neškodný, shrnula si jedna zahalená postava kápi a ukázalo se, že je to Minerat. Zaplatil jsem mu slíbené zlato a zeptal se ho, co ví o Hadwafu Neitwyrovi. Pamatoval si ho moc dobře a řekl mi, že se ten mladík hodlal vrátit do Vysoké skály hned, jakmile Hvězdu získá. Zdálo se, že tam má nějaké nedorozumění, pravděpodobně násilné povahy, a Azuřina hvězda mu to měla usnadnit. Neměl žádné další informace a ani já už nevěděl, na co se ještě zeptat.

Rozloučili jsme se tedy a já pak čekal na tvůj dopis a doufal, že jsi Neitwya a možná i Hvězdu našel. Přiznám se, že čím déle jsem meškal v Morrowindu a čekal na tvůj list, tím více jsem začínal mít pochybnosti o tvém charakteru. Odpusť mi, že to píši tak přímo, ale bál jsem se, že si ten artefakt necháš jen pro sebe. Popravdě jsem už plánoval, že se nakonec do Vysoké skály vydám na vlastní pěst, ale tvůj dopis pak konečně dorazil.

Příběh o tvém dobrodružství na hřbitově Pochmurné Polnosti a informace, které jsi získal od hrobníka posedlého lykantropií, mě podnítily ke druhé schůzce s Mineratem. A tak začala druhá část mého příběhu.

Usoudil jsem, že pořáda-li kněz U Sádrové pikle tajné schůzky, chodí tam zřejmě častěji a cítí se tam pohodlně, a proto jsem se tam opět vypravil. Jeho nalezení mi nějakou chvíli trvalo, ale nakonec jsem ho přece jen objevil a měl přitom i štěstí, že byl sám. Zavola jsem na něj jménem, ale rychle mě odtáhl do temné uličky, celý nervózní, aby si ho nevšiml nějaký ordinát Chrámu.

Je to vzácná a překrásná věc, když oběť trvá na tom, že svého vraha zavede na osamělé a příhodné místo.

Ihned jsem se ho začal vyptávat na onoho muže, o němž jsi psal, Neitwyrova tajemného patrona Baliasira. Popřel ale, že by jeho jméno kdy slyšel. A ještě během tohoto příjemného hovoru jsem kněze napadl. Byl naprosto zaskočený a není divu! Takový přístup je občas dokonce účinnější i než útok zezadu. Dělal jsem to už tolikrát, takže mohu s jistotou říct, že to, že tě přátelský člověk chytí pod hrdlem, prostě nikdy nečekáš.

Zatlačil jsem na svůj oblíbený bod měkké části hrdla, těsně pod ohryzkem, a on na můj výpad ke své smůle odpověděl až příliš pozdě. Snažil se mě odstrčit, ale začal ztrácet vědomí, a tak jsem mu do ucha pošeptal, že svůj stisk trochu uvolním,

aby se mohl nadechnout, ale jen za předpokladu, že nezavolá o pomoc, jinak mu hrdlo rozdrťím. Přikývl a já svůj tlak povolil, ale jen částečně.

Zeptal jsem se ho na Baliasira znovu, a on sklopil hlavu a trval na tom, že to jméno nikdy neslyšel. Byl natolik vystrašený, že nejspíš nelhal, proto jsem se ho zeptal obecněji, zdali neví o někom dalším, kdo by ještě mohl o Hadwafovi Neitwyrovi něco vědět. Řekl, že zná jednu ženu, jež byla u rituálu také. Hadwaf prý o ní mluvil jako o své sestře.

V tu chvíli jsem si vzpomněl na tu část tvého dopisu, kde se psalo o Neitwyrově sestře Peryře. Když jsem před ním to jméno zmínil, začal kněz horečně přikyvovat, ale mně bylo jasné, že výslech dospěl ke svému závěru. Na škrcení je krásné to, že člověk po jisté chvíli začne kývat na všechno. Rozdrtil jsem Mineratovi hrdlo a šel jsem domů.

Nyní jsem znovu na vážkách, jak postupovat dál. Začal jsem znovu pátrat a vyptávat se. Několik lidí, kteří se s Neitwyrem setkali, si nezávisle na sobě vzpomnělo, že byl s nějakou ženou. Pár z nich si dokonce vybavilo, že to byla jeho sestra. Jeden nebo dva měli pocit, že se jmenovala Peryra, ale nebyli si jistí. Ale nikdo neslyšel o nikom jménem Baliasir.

Nedostanu-li od tebe v příštích týdnech další odpověď, vydám se do Vysoké skály, neboť většina lidí věří, že se Neitwyr vrátil právě tam. Zůstanu tu jen tak dlouho, dokud bude důvod k dalšímu pátrání, které lze provést jen v Morrowindu a jež by nás mohlo posunout blíže k našemu cíli, jímž je získání Aзуřiny hvězdy.

Tvůj přítel,

Koniing

Skryrim.4fan.cz